

Högsta domstolen
Box 2066
103 12 Stockholm

TP ./ riksåklagaren ang. utvisning

(Göta hovrätts dom den 13 februari 2025 i mål B 51-25)

Riksåklagaren har förelagts att skyndsamt svara skriftligen på överklagandet.

Jag vill anföra följande.

Inställning

Jag anser att prövningstillstånd bör meddelas och att målet därefter återförvisas till hovrätten för ny prövning i fråga om utvisning.

Bakgrund

TP, som är medborgare i Rumänien, har i samband med att han dömts för grovt narkotikabrott till fängelse i fyra år utvisats ur Sverige med förbud att återvända.

Överklagandet till Högsta domstolen

TP yrkar att beslutet om utvisning ska upphävas.

Han gör gällande att det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att Högsta domstolen prövar hur rekvisitet ”allmän ordning och säkerhet” ska tillämpas vid utvisning av en EES-medborgare som vistats i Sverige sedan barndomen.

Prövningstillstånd

Av 54 kap. 10 § rättegångsbalken följer att prövningstillstånd får meddelas endast om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av Högsta domstolen (prejudikatdispens) eller om det finns synnerliga skäl till sådan prövning, såsom att det finns grund för resning eller att domvilla förekommit eller att målets utgång i hovrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag (extraordinär dispens).

I de handlingar som legat till grund för domstolarnas prövning av frågan om utvisning framgår att TP, som är född 1983, beviljades permanent uppehållstillstånd i Sverige den 11 mars 1991 och att han har vistats här sedan dess med undantag för att han (enligt egen uppgift) under två års tid varit bosatt i England. Vidare framgår att han har en dotter som är född 2006 och som vid förhandlingen i hovrätten uppgett att hon bott varaktigt hos TP under sin

uppväxt sedan hon var sex år gammal. (Se tingsrättens aktbilagor 39, 72 och 100 samt hovrättens aktbilagor 43, 56-58 och 79.)

Eftersom TP, såvitt framkommit, vistats i Sverige de tio närmast föregående åren ska frågan om utvisning av honom prövas enligt 8 a kap. 6 § andra stycket och 8 kap. 14 § tredje stycket utlänningslagen (2005:716). Av dessa bestämmelser framgår att en EES-medborgare, som har vistats i Sverige under de tio närmast föregående åren, får utvisas (på grund av brott) endast om beslutet är oundgängligen nödvändigt med hänsyn till allmän säkerhet.

I motiven (prop. 2005/06:77 s. 196) uttalas bl.a. följande.

Begreppet "allmän säkerhet" har inte en enda och entydig innebörd och omfattar såväl en stats inre som yttre säkerhet (se EG-domstolens dom av den 17 oktober 1995 i mål C-70/94, Werner). För svenskt vidkommande torde begreppet i första hand innefatta sådana fall där det föreligger fara för rikets säkerhet, liksom fall där utlänningens verksamhet på annat sätt är att betrakta som allmänfarlig (se t.ex. 13 kap. brottsbalken och lagen [2003:148] om straff för terroristbrott eller försök, förberedelse eller stämpling till sådant brott). Begreppet "oundgängligen nödvändigt" bör i sammanhanget ses i ljuset av den i EG-rätten allmänt gällande proportionalitetsprincipen, vilken bl.a. kommit till uttryck i artikel 27.2 i rörlighetsdirektivet. Utvisning skall således endast kunna komma i fråga om detta är nödvändigt för att uppnå det med utvisningen eftersträfvade målet, dvs. att undanröja hotet mot den allmänna säkerheten.

Såvitt framkommit har domstolarna inte tillämpat nämnda bestämmelser (som är tvingande) vilket enligt min uppfattning medför att det föreligger grund för prövningstillstånd av synnerliga skäl. Målet bör därefter återförvisas till hovrätten för ny prövning i fråga om utvisning.

Bevisuppgift

Jag åberopar inte någon bevisning.

Katarina Johansson Welin

My Hedström

Kopia till
Utvecklingscentrum
Åklagarkammaren i Jönköping (AM-145247-24)
Kammaråklagaren David Larson